

Ophør har fundet betydelig Anvendelse. Ifølge de af Indenrigsministeren under 10. Marts meddelte Oplysninger — Bilag II — have i alt 27 Købstadkommuner og 2 Landkommuner — Gladsakse og Gentofte — indtil omkring Midten af Februar 1910 anvendt ca. 380,000 Kr. til saadan Hjælp, og dette Beløb vil forøges ikke saa lidt i den tilbageværende Del af Finansaaret, ligesom det vel tør antages, at Loven ogsaa har fundet Anvendelse i adskillige af de øvrige Landkommuner.

Udvalget erkender, at Arbejdsløsheden ogsaa i den forløbne Vinter har været særdeles stor, og at der er Grund til atter i Aar at foretage ekstraordinære Foranstaltninger for at afhjælpe den Trang, som Arbejdsløsheden har fremkaldt, og skønt flere af Udvalgets Medlemmer kunde have ønsket, at de Tilskud, der ere ydede ifølge § 1, 1ste Stykke, i Lovforslaget om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed, for en Del tilbagebetales af Statskassen, og ligeledes, at Loven om fortsat Hjælp til arbejdsløse gaves større Varighed end 1 Aar, har man dog kunnet anbefale, at Lovforslagene affattes i Overensstemmelse med de tilsvarende i Fjor vedtagne midlertidige Love, og stiller derfor Ændringsforslag herom.

Udvalget kan ligeledes anbefale, at der ogsaa i Finansaaret 1910—11 gives Københavns Kommune Lejlighed til at forhøje den ved Lov af 15. Maj 1903 fastsatte Skatteprocent med $\frac{1}{4}$ Procent.

Et *Mindretal* (Birck) bemærker:

Loven om Arbejdsløshedskasserne synes at have været heldig *over* Forventning. Kasserne have naaet at faa over 80,000 Medlemmer. I de to Finansaar 1907—09 have de udgivet til Understøttelser op mod 1,700,000 Kr.; heraf skyldes *kun* 235,000 Kr. Bidrag fra det offentlige; i alt have Arbejderne selv tilskudt over 1,300,000 Kr. foruden de 138,000 Kr., der synes at være dækkede ved Beløb, som Kasserne medbragte før deres Anerkendelse, og hvortil der intet offentligt Bidrag er givet.

Udgifterne til Kasserne i 1907—08 vare smaa, fordi de kun i ringe Grad da vare traadte i Virksomhed; i Finansaaret 1908—09 have Kasserne udgivet over 1,400,000 Kr.; heraf have Medlemmerne selv direkte og gennem Tilskud fra enkelte Fagforeninger ydet ca. 1,200,000 Kr. Naar hertil kommer, at i nævnte Finansaar samtlige Fagforeninger yderligere have ydet ca. 800,000 Kr. til Understøttelser til trængende Medlemmer (*udenfor* Lønkonflikter), vil det ses, at Arbejderne til deres egne trængende have ydet i 1908—09 ca. *2 Mill. Kr.!* Det maa da siges, at Arbejderne i ikke ringe Grad have baaret Understøttelserne til deres trængende.

Naar det offentlige Bidrag i 1907—09 kun har været 230,000 Kr., skyldes det den Omstændighed, at det offentlige Bidrag kommer *bagud*, saaledes at der i det første Aar 1907—08 slet intet Bidrag kom fra det offentlige og i det andet Aar 1908—09 kun et Bidrag paa 150,000 Kr. fra Staten og 84,000 Kr. fra Kommunerne. D. v. s.: Lovgivningen har oprettet Foreninger, der forsikre mod Arbejdsløshed, paa et Tidspunkt, hvor den største Risiko *straks* blev effektiv, uden at der var gaaet noget godt Aar i Forvejen, hvori de enkelte Kasser kunde have opsamlet en Reservefond. Og tilmed kom der ikke noget nævneværdigt Statstilskud i disse Aar, fordi Statstilskuddet først kommer til Udbetaling og til Regnskab i et følgende Finansaar.

Dette er i Virkeligheden ganske *unfair* overfor Kasserne: det vilde forsikringsteknisk være ligesaa uheldigt som, hvis vi oprettede et Livsforsikringsselskab, og dette i sit første Aar mødte en ekstraordinær stor Dødelighed, f. Eks. paa Grund af en Epidemi, og tilmed det første Aar kun fik $\frac{2}{3}$ af sin stipulerede Præmieindtægt ind!!

Naar Kasserne desuagtet i det store og hele saa vel have klareret sig, fortjener dette den største Anerkendelse. Det viser sig, at den Reservefond, der faktisk er opsamlet fra 1. April 1909 for Kasser omfattende $\frac{1}{3}$ af *samtlige* Medlemmer, er *un-*